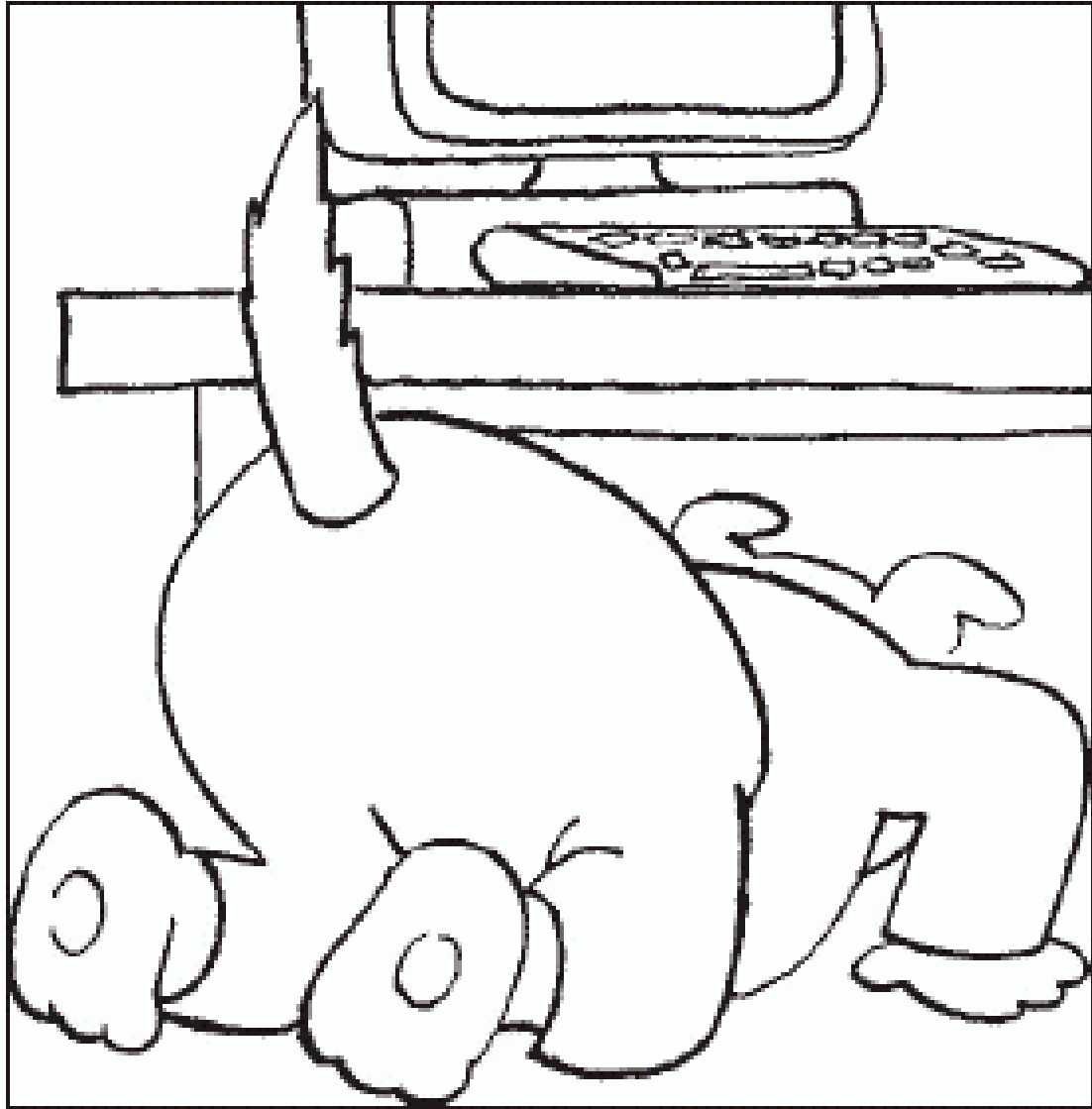

הבלש עכברוני והמשקפיים האבודים

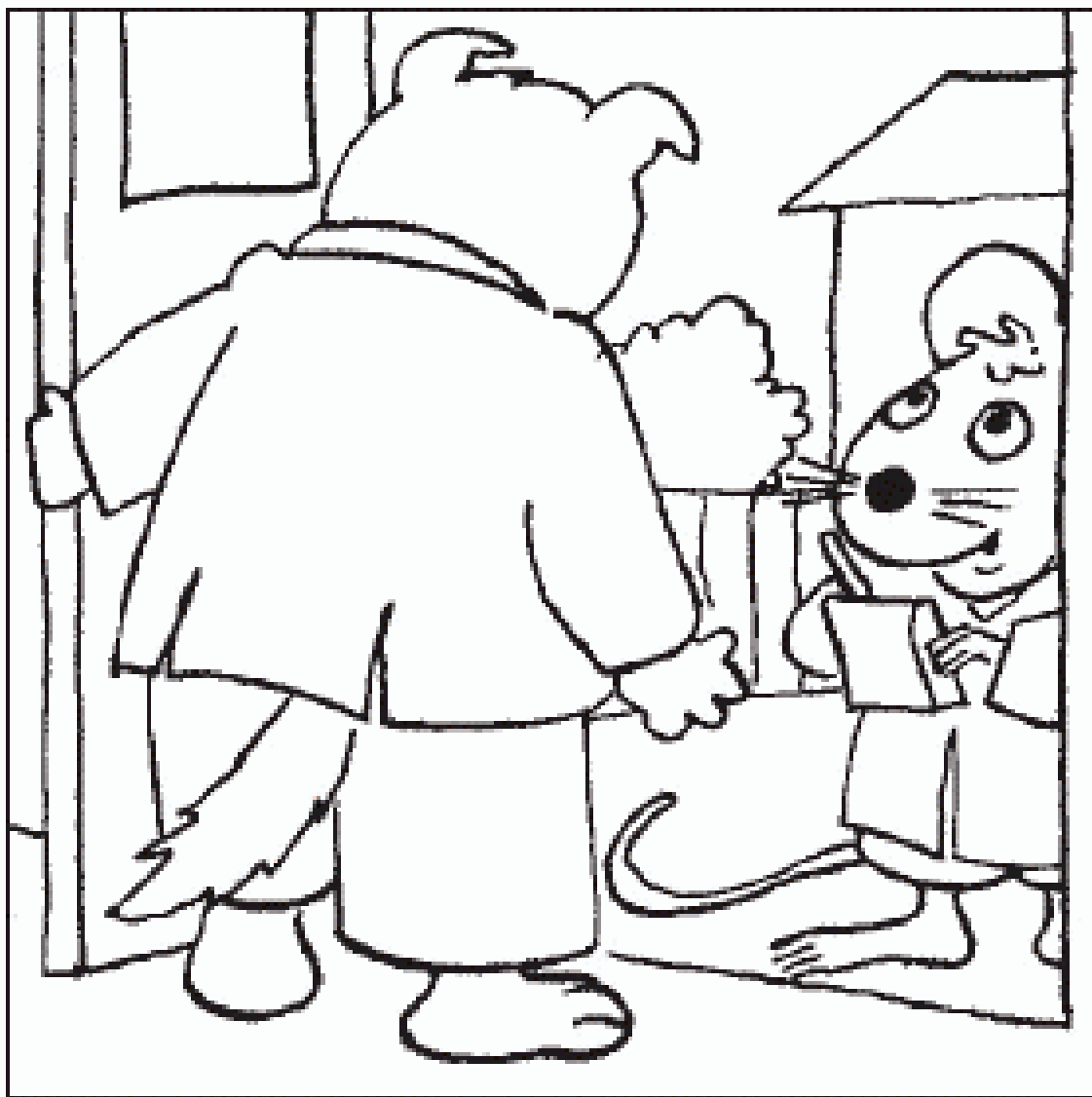
"איפה המשקפיים שלי?" חשב
מר דגני הכלב כשהוא זוחל
ומחפש תחת השולחן. "אני
חייב לכתוב את המכתב
החשוב, ובלעדיהם לא אצליח
לכתוב מילה. אין ברירה, צריך
להזעיק עזרה."

הוא החליט לפנות לבלש
המפורסם עכברוני. "שלום מר
עכברוני" אמר בטלפון "אנא
בוא לעזור לי. אינני יכול למצוא
משקפיים שלי, ובלעדיהם אני
אבוד."

הבלש עכברוני הזדרז בדרך
לביתו של דגני הכלב. "צריך
למהר" חשב "דגני לא יוכל
לכתוב בלי משקפיים." הוא
לקח אתו את פנקס הרשימות
שלו כדי לרשום פרטי
החקירה.

"הו, כמה טוב שיכולת לבוא"
קיבל אותו דגני בכניסה. "אינני
יודע מה קרה למשקפיים שלי.
עוד הבוקר הרכבתי אותם
ועכשיו אינני יכול למצוא אותם
בשום מקום."
הבלש עכברוני רשם זאת
בפנקסו.

"נראה. המממ..." הוא עיין
ברשומות "אמרת שחיפשת
בכל מקום בביתך? גם תחת
השולחן ותחת המיטה?"
הבלש עכברוני גירד את אפו
והביט על הכלב דגני "אני
חושב שאוכל לפתור את
התעלומה. מר דגני, עמוד ישר
והביט בראי הזה שעל הקיר!"

דגני הכלב הסתכל בראי ומה
ראה? המשקפיים רכבו ממש
על אפו!

"האם אלה המשקפיים
שחיפשת?" שאל עכברוני
בחיוך "או שיש לך עוד זוג
אחד?"

